

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Lubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **G.R.**, P.X., B., proti žalovanej: **JUDr. T.Š.**, správkyňa konkurznej podstaty úpadcu: B.družstvo „v konkurze“, U.X., B.B., so sídlom R.X., M., **o zaplatenie 291 500,- Sk**, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 40Cbs/118/2003-03 zo dňa 17. októbra 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 40Cbs/118/2003-63 zo dňa 17. októbra 2007 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 250 000,- Sk a nahradiť mu trovy konania v sume 10 494,- Sk. Vo zvyšku žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobou sa žalobca domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 291 500,- Sk, ktorá pozostáva zo zaplatených členských vkladov v úhrnnej výške 250 000,- Sk a zo sumy 41 500,- Sk titulom daru podľa zmlúv o budúcej darovacej zmluve.

Žalovaný v písomnom podaní zo dňa 16.10.2007 uviedol, že pohľadávku žalobcu uznáva, okrem pohľadávky pozostávajúcej z daru, pretože podľa § 33 ods. 1, písm. c/ ZKV sú z uspokojenia vylúčené nároky veriteľov z darovacích zmlúv. Súd zistil, že B.družstva, B.B. (úpadca) a žalobca dňa 28.3.2001, uzavreli Dohodu o vrátení ďalšieho členského vkladu z B.družstva, B.B. č. 22999/2001. Na základe tejto dohody sa zmluvné strany dohodli na vrátení ďalšieho členského vkladu, vyplývajúceho zo žiadosti o ďalší členský vklad do B. družstva č. 22999/2001 vo výške 100 000,- Sk. Za účelom splnenia záväzku B. družstva B.B., vrátiť žalobcovi ďalší členský vklad vystavilo B. družstvo B.B. žalobcovi cestovný šek na sumu 100 000,- Sk. Cestovný šek oprávňoval žalobcu na prijatie sumy uvedenej na cestovnom šeku za splnenia podmienky, že predloží cestovný šek k výplate dňa 29.3.2002. Súd zistil, že B. družstvo B.B. skutočne dňa 28.3.2001, vystavilo cestovný šek na sumu 100 000,- Sk, s predložením k jeho výplate dňa 29.3.2002. Zo Zmluvy o budúcej darovacej zmluve č. 22999/2001, uzavretej dňa 28.3.2001 súd zistil, že touto zmluvou sa B. družstvo B.B. v čl. I zmluvy zaviazalo darovať žalobcovi finančnú čiastku vo výške 23 000,- Sk a to v deň uzatvorenia darovacej zmluvy. Obidve zmluvné strany sa zaviazali uzatvoriť darovaciu zmluvu v deň predloženia tejto zmluvy, najskôr však dňa 29.3.2002. Podmienkou pre uzatvorenie darovacej zmluvy bolo dodržanie všetkých zmluvných podmienok žalobcom dohodnutých v dohode o vrátení ďalšieho členského vkladu č. 22999/2001 zo dňa 28.3.2001.

Za obsahovo rovnakých podmienok uzavrel žalobca s B.družstvom B.B. dňa 14.5.2001 Dohodu o vrátení ďalšieho členského vkladu z B.družstva B.B. č. 25957/2001 na sumu 50 000,- Sk. B. družstvo B.B. vystavil dňa 14.5.2001 cestovný šek č. 25957/2001 na sumu 50 000,- Sk s predložením k jeho výplate dňa 15.5.2002 a Zmluvu o budúcej darovacej zmluve č. 25957/2001 zo dňa 14.5.2001, ktorou sa B. družstvo B.B. zaviazalo k darovaniu 10 000,- Sk, v deň uzavretia darovacej zmluvy, najskôr však dňa 15.5.2002.

Ďalej žalobca s B.družstvom B.B. dňa 21.11.2001 uzavrel Dohodu o vrátení ďalšieho členského vkladu z B. družstva B.B. č. 37405/2001 na sumu 100 000,- Sk. B. družstvs B.B. vystavilo dňa 21.11.2001

cestovný šek č. 37405/2001 na sumu 100 000,- Sk, s predložením k jeho výplate dňa 23.5.2002 a Zmluvu o budúcej darovacej zmluve č. 37405/2001 zo dňa 21.11.2001, ktorou sa zaviazalo k darovaniu 8 500,- Sk, v deň uzavretia darovacej zmluvy najskôr však dňa 23.5.2002. Z predložených dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatnil sumu 250 000,- Sk úhrne z titulu nevrátenia zaplatených členských vkladov (100 000,- Sk + 50 000,- Sk + 100 000,- Sk) v zmysle uzavretých zmlúv č. 22999/2001, č. 25957/2001, č. 37405/2001 a sumu 41 500,- Sk, z titulu daru 23 000,- Sk + 10 000,- Sk + 8 500,- Sk).

Podľa ust. § 323 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak niekto písomne uzná svoj určitý záväzok, predpokladá sa, že v uznanom rozsahu tento záväzok trvá v čase uznania. Tieto účinky nastávajú aj v prípade, keď pohľadávka veriteľa bola v čase uznania už premlčaná.

Podľa ust. § 14 ods. 1, písm. a/ prvá veta ZKV, oprávnenie nakladať s majetkom podstaty, ako aj výkon práv a povinností, ktoré súvisia s nakladaním s majetkom podstaty, prechádzajú na správcu.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. c/ ZKV, z uspokojenia sú vylúčené nároky veriteľov z darovacích zmlúv.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôkazy súd žalobe pozostávajúcej z vrátenia zaplateného členského vkladu vo výške 100 000,- Sk (zmluva č. 22999/2001), vo výške 50 000,- Sk (zmluva č. 25957/2001), vo výške 100 000,- Sk (zmluva č. 37405/2001) s poukazom na uznanie záväzku žalovanou vyhovel v úhrnnej výške 250 000,- Sk.

V sume 41 500,- Sk súd žalobu zamietol, pretože úpadca sa v každej z vyššie citovaných zmlúv zaviazal uzavrieť darovaciu zmluvu na čiastky (vo výške 23 000,- Sk, 10 000,- Sk, 8 500,- Sk), ale k následnému uzavretiu darovacích zmlúv a tým k vzniku uplatnenému nároku z daru nedošlo.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 prvá veta O.s.p., v zmysle ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. V danom prípade bol žalobca v konaní úspešný na 72%. Z uplatnených trov konania vo výške 14 575,- Sk (zaplatený súdny poplatok) mu preto prislúcha 72%, t.j. 10 494,- Sk.

Proti rozsudku v zamietajúcej časti a trovám konania, podal odvolanie žalobca. Podľa jeho názoru krajský súd poručil § 628 ods. 2 zák. č. 40/1964 Zb. tým, že neuznal okolnosti, prečo neprišlo k odovzdaniu a prevzatiu veci pri darovaní. Krátenie súdnych poplatkov je neopodstatnené a tiež výpočet je nesprávny. To, že nedošlo k následnému uzavretiu darovacích zmlúv zámerne zapríčinila žalovaná strana, pretože odmietla vyplácať všetky vklady po splatnosti zmlúv. Dôkazom je vydaný prípis žalovaného viac mesiacov pred vydaním platobného rozkazu. Pán Mojžiš predseda predstavenstva v dennej tlači Pravda z 19.2.2002 zverejnil zastavenie vyplácania všetkých vkladov. Týmto činom znemožnil manipuláciu s majetkom – peniazmi klientov, čím porušil ústavné práva týchto a porušil zákon. Neuznáva krátenie súdneho poplatku, pretože žiadny zákon neporušil. Podľa jeho názoru krajský súd k vydanému platobnému rozkazu prijal odpor neoprávnene, pretože údaje sú nepravdivé.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Žalobca sa na súdne pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, žalovaný doručenie má vykázané dňom 22.9.2008, preto najvyšší súd v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v ich neprítomnosti.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či súd prvého stupňa správne rozhodol, keď v sume 41 500,- Sk žalobu zamietol, pretože úpadca sa zaviazal

uzavrieť darovaciu zmluvu na čiastky (vo výške 23 000,- Sk, 10 000,- Sk, 8 500,- Sk), ale k následnému uzavretiu darovacích zmlúv a tým k vzniku uplatnenému nároku z daru, nedošlo.

Podľa ust. § 33 ods. 1 písm. c/ ZKV, z uspokojenia sú vylúčené nároky veriteľov z darovacích zmlúv.

Z vyššie citovaného zákonné ustanovenie je vylúčené, aby správca po vyhlásení konkurzu uzavrel darovaciu zmluvu ako darca. Môže ísť len o také nároky, keď darovacia zmluva bola uzavretá s úpadcom pred vyhlásením konkurzu a ku dňu vyhlásenia konkurzu nedošlo k splneniu zmluvy.

V danom prípade je nesporné, že žalobca so žalovaným (B. družstvom B.B.) spolu s dohodami o vrátení ďalšieho členského vkladu uzavrel aj Zmluvy o **budúcej** darovacej zmluve, ktorými sa žalovaný zaviazal darovať žalobcovi finančné čiastky vo výške 23 000,- Sk, 10 000,- Sk a 8 500,- Sk. K uzavretiu darovacích zmlúv však nedošlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe vyššie uvedeného konštatoval, že správne krajský súd dospel k záveru, že k vzniku uplatneného nároku z daru nedošlo, a preto žalobu v tejto časti ako bezdôvodnú zamietol.

Žalobca sa odvolal aj proti trovám konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že krajský súd správne rozhodol o trovách konania podľa ust. § 142 ods. 2 prvá veta O.s.p., v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí. Žalobca v konaní bol úspešný na 72%. Z uplatnených trov konania vo výške 14 575,- Sk (zaplatený súdny poplatok) mu preto prislúcha 72%, t.j. 10 494,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu v napadnutej časti je vecne správny, a preto ho podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Súčasne najvyšší súd podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože mu žiadne nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21. októbra 2008

**JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková